

Dosarul nr. 3ra-539/18

Prima instanță: Jud. Bălți, sediul Central (jud. D. Stănilă)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

1 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:

judecătorii:

Tatiana Vieru

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul municipal Bălți, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenienți accesorii Antonina Labic și Alexandr Obuhov cu privire la anularea actului administrativ, împotriva deciziei din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Bălți și s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a ț ă :

La 2 septembrie 2016 Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat, a depus cerere cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Bălți, intervenienți accesorii Antonina Labic și Alexandr Obuhov cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a efectuat controlul legalității deciziilor Consiliului Municipal Bălți: nr.4/22 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificărilor în hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr.24 din 20 iulie 1994” și nr. 4/23 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificării în hotărârea comisiei de privatizarea fondului de locuințe nr.344 din 5 iulie 2000”. Astfel, în cadrul controlului efectuat s-a constatat că prin deciziile în cauză Consiliul municipal Bălți a modificat hotărârile comisiei pentru privatizare a fondului de locuințe, ceea ce contravine normelor de drept.

A menționat că, la data de 30 iunie 2016 a notificat Consiliul municipal Bălți despre ilegalitatea actelor controlate și a solicitat reexaminarea și anularea acestora ca fiind adoptate contrar prevederilor legii și cu încălcarea competenței stabilite, însă autoritatea notificată a respins abrogarea actelor date.

Reclamantul a explicat că, în exercitarea atribuțiilor sale, autoritățile locale ca autorități administrative autonome reprezentative și deliberative au dreptul, în scopul realizării intereselor sale de a adopta liber decizii, doar în condițiile legii. Actele autorităților administrației publice trebuie să fie emise în baza și în vederea executării legislației naționale în vigoare, iar, legea și respectarea legalității cer ca activitatea organelor administrației publice locale să fie conforme acestora.

Reclamantul a solicitat anularea deciziilor Consiliului Municipal Bălți nr.4/22 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificărilor în hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr.24 din 20 iulie 1994 și nr.4/23 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificării în hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr. 344 din 5 iulie 2000.

Prin hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, acțiunea depusă de Oficiul Teritorial Bălți al Cancelariei de Stat a fost admisă. S-au anulat deciziile emise de Consiliul municipal Bălți: nr. 4/22 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificărilor în hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr.24 din 20 iulie 1994 și nr.4/23 din 19 mai 2016 „Cu privire la introducerea modificării în hotărârea comisiei de privatizare a fondului de locuințe nr.344 din 5 iulie 2000.

Prin decizia din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Consiliul municipal Bălți și s-a menținut hotărârea din 24 iulie 2017 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

La 7 martie 2018, Consiliul municipal Bălți a declarat recurs împotriva deciziei din 14 noiembrie 2017 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei a ignorat prevederile din Legea privind privatizarea fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

A menționat că, consideră decizia instanței de apel neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, în acest sens invocând prevederile art. 432 din Codul de procedură civilă.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 14 noiembrie 2017.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 9 ianuarie 2018.

Astfel, recursul declarat la data de 7 martie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Consiliul municipal Bălți, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încalcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Consiliul municipal Bălți, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Consiliul municipal Bălți.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu